

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor. Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

Intru în carte cuvânt, iar cuvântul Mă preaslăvește, că vine din cer cuvântul, nu de pe pământ vine.

Vine Domnul cuvânt pe pământ, și această venire este împlinirea Scripturilor care au vestit că viii și morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și iată, împlinesc venind cu sfinții, toți îmbrăcați în cămășuțe de în, călare pe cai albi, iar numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu, precum este scris.

Așa vin Eu pe pământ cuvânt când vin și cobor aici, la izvorul Meu de cuvânt, unde străjerii cetății Mă scriu în carte și Mă împart peste pământ. O, așa intru Eu, Domnul, în micul Meu Ierusalim de azi, cu care Mi-am început propovăduirea peste noroade, strigătul Meu după cei ce dau să Mă audă și să-Mi iasă în cale ca să le dau viață, căci Eu sunt Calea, Adevărul și Viața, nu alt-ceva sunt acestea.

O, intru cuvânt în Ierusalimul Meu român și-Mi țin calea cei care știu că vin cuvânt pe pământ, mai ales în sărbători creștinești, când Eu, Domnul, preotul lui Dumnezeu, Mă fac Învățător celor ce Mă așteaptă când vin, și sunt mulți, mulți. Împart merinde din cer, împart prin cuvânt, împart pentru cei credincioși, care-Mi ies în cale ca să le dau. Cei necredincioși nu ies, nu Mă vor, dar dacă aș lucra minuni sub ochii lor ar ieși să-L vadă pe Cel ce face minuni, așa cum au ieșit cei din Ierusalim și străinii care se găseau atunci în oraș și Mi-au strigat „*Osana!*” pentru că îl strigasem atunci pe Lazăr din mormânt și a înviat Lazăr la cuvântul Meu rostit pentru învierea lui, iar mulțimea care a auzit că intru în oraș s-a adunat și M-a binecuvântat, și era scris în proroci să se împlinescă slava Mea în vremea aceea a Mea cu trupul pe pământ.

O, cum se mai încumetă să nu creadă cei ce nu cred? O, au altceva de făcut aceștia, și de aceea nu se opresc din ale lor ca să creadă de la Dumnezeu. Se simt mari oamenii care se știu mari peste oameni, și nu se mai pot apleca nici lui Dumnezeu. Eu însă Mă aplec până la ei și le spun că nu sunt mari, și că sunt dintre cei ce mor ca niște căpetenii, și că mor și cei ce se sprijinesc pe ei cu nădejdea lor, și le spun la toți că Eu sunt Cel ce dau viață și că sunt viu în vecii vecilor și grăiesc din cer peste pământ cuvântul vieții veșnice, căci de pe tărâmul veșniciei grăiesc.

O, țara Mea, țară română, țara venirii Mele de azi, Mă gătesc cu sfinții ca să-ți lucrez ocrotirea. O, nu știi ce noroc mare ai tu că sunt Eu peste tine cuvânt în acest timp. Nu știi cât de mult ocrotesc Eu locul Meu din mijlocul tău și pe cei ce Mă dau ție cuvânt din cer venit. S-ar prăbuși neam peste neam dacă n-aș fi Eu în vremea aceasta cuvânt peste tine, și peste pământ din mijlocul tău. O, pace ție! O, ești frumoasă la chip așa cum Tatăl Meu te-a zidit. Ești mândra Mea între popoare și mulți te râvnesc, dar Eu te-am ales pentru Mine să fii, și Mi-am ales din mijlocul tău ucenici și i-am așezat pe ei înaintea Mea pentru tine, iar ei Îmi deschid când vin cuvânt la tine, și apoi Mă dau ție ca să Mă împlinești, ca să te faci frumoasă ca Mine și să lucrezi la frumusețea ta, căci scris este despre cei frumoși: «*Vor fi asemenea Lui*».

O, scoală-te înaintea Mea, că intru la tine cuvânt de povață de viață, neam român. Ia cartea cea sfântă și deschide-o în dreptul poruncilor vieții și caută să împlinești, căci este scris să iubești pe Dumnezeu cu toată ființa ta, și este scris să nu mărturisești strâmb, să nu furi, să nu ucizi, să nu fii desfrânat, să nu râvnești ce nu este al tău sau al aproapelui tău, și este scris să iubești ca Dumnezeu, că Eu vreau să cobor pe pământ și să stau văzut în mijlocul unui popor care împlinește poruncile Mele, poruncile vieții, căci cum altfel ar fi să dobândească omul viața și să trăiască apoi?

O, voiesc să cobor pe pământ veacul cel veșnic, cerul cel nou și pământul cel nou, aceasta voiesc, și la aceasta lucrez cu sfinții, cu îngerii, și cu cei ce Mă primesc și Mă vestesc de pe

pământ cu cuvântul Meu, care coboară din cer și povățuiește, dar trebuie să-Mi curățesc calea și locul slavei Mele, trebuie să te curățesc, pământ român, și trebuie să se sfințească fiii tăi, vrând-nevrând trebuie să asculte ei de soarta lor cea de la Dumnezeu.

Cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, aceasta Îmi este lucrarea Mea cea de azi în mijlocul neamului român, și de aceea ocrotesc Eu cu toate oștirile cerești pământul român. E măreață lucrarea cuvântului Meu, iar sfinții Mei văd această coroană deasupra pământului și a neamului român și-Mi stau în ajutor toți sfinții și toți îngerii și toate puterile și stăpâniile din cer tot timpul, și așa vrea să înțeleagă și omul această măreție, cu care Eu, Domnul, Mă tot vestesc de șaizeci de ani pe vatra acestui neam, și am scris peste acest pământ nume nou, am scris Ierusalim nou, că Eu vin cu sfinții pe acest țărâm și serbăm pe el serbările creștinești, cer și pământ laolaltă în sărbătoare, iar cuvântul Meu încununează zilele Domnului.

Dorul de Dumnezeu, acest mare dar sfânt voiesc să-l las peste neamul român, ca să fie el neam de nebiruit și să aibă putere să spulbere orice rău care dă să se îndrepte către acest popor și către acest pământ. Duhul rugăciunii sfinte și cu putere, aceasta dau să dăruiesc neamului român, căci Eu la rugăciunea omului îndurerat după Dumnezeu lucrez minunat, lucrez cu biruință.

Dorul de Dumnezeu îi îndulcește omului sufletul și se face dulce de tot omul cel plin de acest dor. Numai iubirea cea de sus poate așa ceva când ea este în om, și tot așa și omul poate, poate prin iubire, ca un îndrăgostit, căruia totul i se îndulcește și totul se face dulce în jurul lui, și e ca o vrajă această minune sfântă. Fărădelegea și păcatul ei, o, tot așa lucrează, tot cu așa putere în om și peste om, dar acestea nu vin din cer, ci vine din iad această dulceață mincinoasă, căci în urma ei vine plata ei, plata minciunii, ca să-și poată omul vedea deșertăciunea și să-l doară de la ea, și iată, veșnică este plata iubirii de sus în om, precum veșnică este și cea a fărădelegii, pe care omul trecător o iubește și i se închină ca unui dumnezeu.

O, neam român, duhul lumii te ține sub robie, și cât așa vrea să nu te mai înșeli cu el, să nu-l mai iubești pe cel ce te înșeală spre robie! O, nu e duhul vieții duhul lumii. Cei ce sunt plini de lume sunt lipsiți de viață și sunt robi ai lumii și ai duhului ei, dar cei ce sunt plini de viață sunt goi de lume și de duhul ei și sunt fii ai vieții. O, îndeamnă-ți sufletul să nu greșească, fiu român, că ușor îi este omului să-și aleagă pierzania. Iată, îți dau tămăduire de duhul lumii dacă voiești să iei de la Mine vindecare de acest rău dușman de peste tine, și pe care nu poți singur să-l dobori și să te vindeci apoi. Când ești neputincios și-ți este sete de la suferință te ridici să bei un pahar de apă, dar mai cu minune este leacul dacă-ți dă cineva cu dragoste să bei și să prinzi vlagă bună, căci dragostea dăruită vindecă mult. Iată, primește dragostea Mea, fiu român, și scoală-te să bei de la Mine, că veșnic vei avea ceea ce Eu îți dau.

E zi de praznic de Florii, iar după încă o săptămână vine praznicul Învierii Mele dintre cei morți, praznicul mângâierii celor vii și a celor adormiți, care vor cânta „*Hristos a înviat!*”. Eu însă plâng pentru toți oamenii care nu știu ce este bucuria și mângâierea, care rămân veșnic.

O, fiilor cu care-Mi sprijin venirea Mea cuvânt pe pământ, Eu mare grijă am avut să-Mi duc lucrarea cuvântului Meu pe mai departe, și iată, prin cei credincioși Mi-am salvat mersul spre ziua slavei Mele când Mi-am luat la cer vasul în care M-am sălășluit și prin care am cuvântat cuvântul Meu din vremea aceasta. Eram îngrijorat tot mai mult pentru mersul Meu, că greu mai găsesc Eu creștin cum Îmi place Mie, nu cum vrea el să fie creștin. Pe acela pe care-l călăuzesc Eu pas cu pas, numai pe unul ca acela Mă pot sprijini, căci voia Mea trebuie să fie omul pe care Eu Mă sprijin, și nu voia lui să fie el, nu cum vrea el să Mă ajute sau să fie, și am spus această durere a Mea de la cei ce nu înțeleg cum să fie creștin creștinul acestei lucrări. Cei ce-și poartă pasul după voia Mea, care se descoperă lor, aceia când stau să se roage voia Mea o cer, iar Eu le împlinesc lor ruga, căci acela este cel ce se roagă și căruia Eu îi dau, și se cunoaște când cere el în rugăciunea lui, o, se cunoaște, căci rodul grăiește deslușit.

Mă aplec și vă mângâi și vă mulțumesc pentru că-Mi sunteți sprijin, fiilor supuși voii Mele. O, lucrați voia Mea, fiilor, și tot ce-Mi cereți voi rugându-vă Mie, Eu voi aduce vouă, și rodul se va ivi și va mărturisi de voi că sunteți fiii rugăciunii, o, fiilor.

O, rugați-vă pentru ocrotirea și pentru mărirea cea de la Dumnezeu a pământului și a neamului român, fiilor. Voiesc cu tot dorul să împlinesc vouă rugăciunea aceasta, căci voia Mea este să ocrotesc calea venirii Mele și lucrarea Mea cea de azi, țara Mea și a voastră, și să fac din ea mândria Mea, mângâierea Mea, slava Mea s-o așez peste ea. Amin, amin, amin.

11/24 aprilie 2016